

ятно и върху лоши, своенравни хора. Една благородна дама отишла съ мъжа си на курортъ въ нѣкое планинско мѣсто, но понеже не живѣели добре, постоянно се карали, нищо не разбрали отъ почивката си. Единъ день се спрѣ-кали толкова лошо, че жената казала: Дотегна ми вече този животъ! Предпочитамъ да отида въ гората, тамъ да живѣя, отколкото да остана при тебе! Една вечеръ тя напуснала дома си и избѣгала въ гората. На пжтя ѝ се изпрѣ-чила една мечка и започнала да я плюе: Ти не знаешъ ли, че азъ имамъ малки мечета, които грижливо пазя, та си тръгнала по това време да ги плашишъ? Тя се уплашила отъ мечката и се върнала при мъжа си. — Защо се върна? — Мечка срещнахъ въ гората. Значи, и мъжътъ е лошъ, но има нѣщо по-страшно отъ него. Тази жена казвала: Пази, Боже, мечка да те плюе! Съ плюенето си, мечката искала да ѝ каже: Защо бѣгашъ отъ дома си? Защо напу-щашъ мъжа си? Вземи урокъ отъ мене. Вижъ, какъ азъ се грижа за своитѣ малки! Върни се дома при своя мъжъ, и се грижи за него, както азъ се грижа за малкитѣ си. Жената се върнала у дома си съ единъ великъ урокъ отъ мечката и си казала: Сега разбрахъ смисъла на живота. При това положение, и азъ мога да живѣя добре съ своя мъжъ.

Следователно, да ви срещне мечка и да ви плюе, значи да ви постигне нѣкое нещастие. И тогава, не бѣгайте отъ нещастieto, но вземете урокъ отъ него. То непременно ще ви научи нѣщо. Нещастията носятъ добри уроци за хората. Задъ мечката, задъ нещастията се крие велика наука. Тѣ представятъ Свещената книга на живота, която всѣки самъ трѣбва да чете. Задъ тази книга пкъ седатъ миналитѣ поколѣния, хиляди разумни сжщества, които сж взели участие въ написването ѝ. Когато обикновенъ човѣкъ я чете, тази книга е обикно-вена, проста форма. Когато просветенъ, разуменъ човѣкъ я чете, тази книга буди съзнанието му, и той се свързва съ съзнанията на всички разумни сжщества, които сж жи-вѣли преди него. Силата на книгата се крие въ онѣзи сжще-ства, които сж я писали. Тѣ и до днесъ сж живи. Съвремен-нитѣ хора не признаватъ това, и както да имъ се обяснява, тѣ казватъ: Духове не сжществуватъ. — Духове не сжщест-вуватъ, но съзнания сжществуватъ. Ако влѣзете въ духов-ния свѣтъ, ще видите, че съзнанията на хората отъ физи-ческия и духовния свѣтъ сж така преплетени, както се преплитатъ дърветата на физическия свѣтъ. Ако тия съзнания сж